

[Aksel Larsen.]

men det er en umulighed, så usagligt som det konservative folkeparti optræder i denne sag — kunne komme til det resultat, at det udtrykker et ønske om en begyndende afvikling af tekstilskatten. Men de konservative erklærer jo selv, at også når dette dagsordensforslag bliver forkastet, når dette ønske bliver afvist — og man har fået besked fra socialdemokratisk side om, at det vil det blive — vil de stemme for toldforhøjelsen. Man må ikke forlange, at vi skal tage det alvorligt. Man må undskylde os, men vi vil overhovedet ikke deltage i afstemningen om et dagsordensforslag af denne art.

Det er muligt, at jeg nu og tidligere har talt lidt strengt til det konservative folkeparti. Selvfølgelig har regeringen og tingets største parti hovedansvaret for, at man nu går toldvejen, men det fritager ikke det konservative folkeparti for et meget alvorligt medansvar, og det ændrer ikke det faktum, at hvis det konservative folkeparti havde optrådt sådan, som man gerne vil at dets vælgere skal opfatte dets optræden, hvis det konservative folkeparti havde sagt: vi vil ikke være med til toldforhøjelse, medmindre vi får aftrappet tøjskatten, så havde der været en mulighed. Men de konservative tager selv håndjern på, de udleverer sig betingelsesløst til finansministeren og tror så alligevel, at de dels her i salen, dels ude i befolkningen kan bevare ansigtet. Det må være tilladt os at komme med vort bidrag til at afsløre denne — undskyld, jeg siger det — primitive demagogi, og det er en af grundene til, at vi ikke vil stemme for det konservative dagsordensforslag.

Viggo Starcke: Ifølge eftermiddagsbladene har det store varehus Wadil på Vesterbrogade indstillet sine betalinger, og det er vistnok det fjerde store varehus af denne art, der i løbet af ret kort tid har gjort det. Dette er en følge af den lede tøjskat, af den truende tekstiltold, af hele den politik, som det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen i sin tid satte i gang, og som socialdemokraterne har fortsat. Død, ruin og ødelæggelse følger i deres spor.

Ser man på det forkastelige lovforslag, som vi i dag har til anden behandling, og på det forunderlige samarbejde, hvor social-

demokratiet er vært og de konservative vicevært, vil man jo finde det mærkværdigt, om lovforslaget bliver vedtaget. Det dagsordensforslag, der er stillet fra konservativ side, indeholder dels et krav om aftrapning af den lede tøjskat, et krav, som vi fra vor side i og for sig godt kunne tilslutte os, dels et ønske om fortsættelse af behandlingen af selve toldlovsforslaget, sigtende på en vedtagelse, og det må vi modsætte os. Der er her i salen fra mange sider givet udtryk for modstand imod tolden, men der er givet tilslutning til en aftrapning af tøjskatten både fra venstres side, fra radikal side, fra konservativ side, fra retsforbundet og, såvidt jeg har opfattet det, også fra kommunisterne; det vil sige, at der i denne sal er et flertal for aftrapning af tøjskatten, og jeg vil derfor gerne spørge de konservative, særlig det ærede medlem hr. Poul Møller, om han kunne tænke sig at retouchere sin dagsorden sådan, at den bliver delt i to punkter, der kommer til separat afstemning, således at aftrapningen kommer til afstemning for sig og fortsættelsen af behandlingen af toldlovsforslaget for sig, for så vil det klart fremgå, om de konservative mener noget ærligt med, hvad de siger.

Det ærede medlem hr. Poul Møller sagde selv, at told er et onde. Ja, men kan vi da så ikke blive fri for det onde? Hvorfor skal man altid foretrække et onde for et endnu større onde? Der findes dog gode ting her i verden, så man hverken behøver at acceptere et mindre eller et større onde. Der er noget, der hedder frihandel, der er noget, der hedder frihed, der er noget, der hedder tillid til, at folk kan bruge deres egne penge fornuftigt selv. Lad os dog bygge på det.

I sin tid lovede det ærede medlem hr. Weikop, at deponeringsordningen skulle afvikles uden videre ceremonier. Det er urimeligt nu at knytte den sammen med toldforhøjelser, og til trods for at der er fremgang i liberaliseringen herhjemme, er det dog stadigvæk et faktum, at praktisk talt alle færdigvarer er underlagt restriktioner og bunden handel. Den jævne befolkning aner det ikke, men sådan er det.

Det var en interessant bemærkning, den højtærede finansminister kom med om det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen: at det er synd, han skal befinde sig i den side af salen. Jeg opfattede det som en invita-